

anden Maade. Karrenes Størrelse er dog ikke foreskrevet af *Wagner*; han selv bruger ved sine Forsøg saavel smaa Kar af 25 cm. Høide og 25 cm. Diameter, der er fritstaaende ovenpaa Jorden, som ogsaa store Cylindere paa 60 cm. Diameter og over 1 m. Dybde, aabne i begge Ender og nedgravede i Jorden, saa at man undgaar den stærke Ophedning og abnorme Udvikling af Rodsystemet, der let kommer i de smaa Kar, hvis Vægge er udsat for direkte Solbestråling. Det væsentlige er, at man i alle de enkelte Forsøg, som skal sammenlignes med hinanden, faar en Garanti for, at Jorden er aldeles ens, som man ikke kan opnaa paa nogen anden Maade. Det er da et underordnet Spørgsmaal, om man vil gjøre Karrene eller Kasserne mindre eller saa store, som Omstændighederne tillader, og om man stiller dem ovenpaa Jorden eller graver dem ned. Selv om *Wagners* Forudsætning, at det indbyrdes Forhold mellem Enkeltresultaterne maa blive uberørt af saadanne Forhold som Kasserens Lidenhed eller Jordens stærkere Ophedning, ikke er ganske korrekt, saa foreligger der dog heller intet Bevis for, at de nævnte Forhold ved Karforsøgene skulde kunne paavirke Resultaterne saaledes, at de bliver væsentlig forskellige fra, hvad de vilde blive paa Jord i sit naturlige Leie under iøvrigt samme Forhold. I de Tilfælde, hvor man med Karforsøg har faaet Resultater, hvis Rigtighed senere har vist sig at være af betinget Art, har Uoverstemmelserne med Markforsøgene ikke været forårsaget ved, at man har benyttet Kar istedetfor Jordparceller i naturligt Leie, men derved, at en af de andre nævnte Betingelser for Forsøgets exakte Udførelse ikke har været holdt efterrettelig.

Hvor det gjælder Spørgsmaalet om et Gjødningsstofs *høieste Virkeevne i sin Almindelighed*, er Karforsøg efter *Wagners* Principer den eneste Fremgangsmaade, der kan give hurtige og paalidelige Resultater, hvorfor ogsaa denne Fremgangsmaade¹⁾ efterhaanden er bleven almindelig anerkjendt og benyttes i alle Lande, tildels i Forbindelse med særlig dertil indrettede Forsøgshuse, som kan være forsynet med mere eller mindre fuldstændige Beskyttelsesindretninger. Ofte staar Forsøgskarrene, som for det meste rummer ca. 10 kg. Jord og i Reglen er af asfalteret Zink, undertiden ogsaa af Stentoi eller Glas, paa smaa Vogne, der i Tilfælde af Haglbyger eller vedvarende Regn let kan kjøres ind under et Glastag (Fig. 2).

¹⁾ Om saadanne Forsøgs Udførelse se ogsaa *Erik Solberg*: Die Bedeutung der Wagnerschen Methode der Vegetationsversuche für die Lösung von Düngungsfragen. Dissertation. Leipzig 1898.